

Cumbre del desarrollo "insostenible"

Mª Jesús Ferrando

A més de quan me miro a l'espill, també me n'adono que em vaig fent gran perquè ja dic moltes de les coses que deia el meu pare quan jo era més jove.

Tinc la sensació que, es mire per on es mire, anem cap per avall i sense frens (un exemple bo és l'anterior comentari).

No ha sigut només un article aparegut a *El País* el 2-9-02, sinó gairebé tot el diari en si, o tots els diaris, i tots els informatius de ràdios i televisions, els que m'han fet pensar, una vegada més, en les misèries que ens envolten.

Sortosament, sempre hi ha una notícia al mig del butlletí informatiu que anima un poc: "*y se recupera favorablemente de una intervención quirúrgica*".

També ens pot animar llegir alguns diaris que no diuen tot el que passa i que ometen aquelles informacions que mostren la realitat quotidiana.

Després d'haver viscut uns fets tan espantosos com els de l'11 de setembre de 2001, ens preparam per *canviar de tercio*, com es diu en termes taurins, i acostumar-nos a escoltar una altra vegada notícies sobre la nova guerra del Golf.

Sembla imminent (avui, 17 de setembre, quan escric açò) l'ocupació de l'Iraq per forces U.S.A. De moment només comptem amb el suport del govern de Tony Blair, però a poc a poc s'aniran afegint els amics.

Bush diu: *O todos conmigo, o todos contra mí.*

Al mateix temps anem escoltant que Arafat resisteix en condicions infrahumanes l'assetjament que sofreix per les tropes israelianes.

També es repeteixen les notícies de naufragis de pasteres que acaben tràgicament. Mes manifestacions al País Basc i detencions, com sempre, que mai no permeten acabar amb la violència, etc., etc.

I enmig de tot este embolic, pense si estes *cumbres* que fan els polítics serveixen d'alguna cosa.

No es podrien arreglar les coses amb Saddam sense necessitat de destruir ciutats senceres, sense matar centenars d'innocents?

Poc podem fer la gent d'"a peu"; són els polítics els qui tenen el poder i l'obligació de buscar solucions.

Però natros sí que podem aportar alguna cosa, podem contribuir a millorar o evitar que es deteriore més ràpidament el medi ambient, per exemple, fent cas a les peticions que ens fan les ONGs.

Hi ha coses que podem fer a casa per mantenir l'equilibri entre progrés econòmic i benestar social.

Suposo que tots les coneixem, però jo les vaig a recordar perquè són coses tan senzilles com mantindre l'aixeta tancada en ensabonar-se i

rentar-se les dents, reparar immediatament qualsevol fuita en aixetes i cisternes, prendre una dutxa en lloc d'un bany, poden servir de molt si molts ho portem a terme.

Altres recomanacions que són fàcils de dur a terme serien utilitzar bombetes de baix consum, fer desplaçaments a peu o amb transports urbans, estalviar calefacció, reciclar i utilitzar els

contenidors de recollida selectiva (correctament, no deixant-ho fora sense mirar si cap dins), portar per anar a la compra cabassos, carrets o bosses de tela per tal de no gastar tanta bossa de plàstic.

Si tots fórem solidaris i pensarem que la nostra aportació és menuda però que té el seu valor, ben segur que entre tots aconseguiríem alguna cosa més.

Esperem que els polítics tinguin seny, paciència i sentiments per resoldre tots els problemes, tant mundials com locals, que no són pocs, i que puguem escoltar cada vegada més bones notícies.

Som molta gent per anar fent coses, per treballar i arrimar el muscle.

Ho emprenem?

